

A Győri Ítéltábla

Mf.V.30.018/2020/4.szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **felperes** (cím3.) felperesnek a Kft1. felszámoló, képviselő Kallai Miklós felszámoló (cím6.) által képviselt **Kft2.** (Helység1, .) I. rendű és a Dr. Balla Szilárd Ügyvédi Iroda (Helység5, .) által képviselt **Kft3. „fa”**(8060 Helység2, 001 helyrajzi szám) II. rendű alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyamatba tett perében Székesfehérvárott 2020.január 14.napján 3.M.252/2016/79.sorszám alatt hozott ítélet ellen a II.r.alperes részéről 84.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezései tekintetében helybenhagyja.

Peres felek a fellebbezési eljárással kapcsolatban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást irányadó tényállásként fogadta el.

Felperes 2016.február 18-én határozatlan idejű munkaszerződést kötött I.r. alperessel targoncás munkakörben való foglalkoztatásra. I.r. alperes munkaerő kölcsönzéssel foglalkozott. I.r. alperes és II.r. alperes 2015.december 10.napján munkaerő kölcsönzési keretszerződést kötöttek, melynek keretében foglalkoztatta II.r. alperes a felperest 2016.február 18-ától targoncás munkakörben.

A II.r. alperes egyéni védőeszközként bakancsot és munkaruhát is biztosított felperes számára. Felperesnek 2016.február 19-én emelőgép kezelő emelőgépkezelő felügyelete mellett kellett végeznie a munkát, egy XXX-001.XXáXú Clark típusú gyalogkíséretű kézi vezérlésű targoncával. Felperest 2016.február 19-én 15 óra 30 perckor a II.csarnokban munkavégzés közben baleset érte. A targonca indításakor az emelőgép nem előre, hanem hátrafelé mozdult el, a targonca kezelőoldali függőleges felülete a felperes lábfejét hátra hajlította. Felperes sérülést szenvedett, a Helység2-i szakambulanciára szállították, majd 2016.február 19-étől február 29-ig keresőképtelen állományban volt, ezt követően rehabilitációs ellátásban részesült. II.r. alperes munkavállalója, munkavédelmi technikus munkavédelmi technikus 2016.március 2-án telefonon hallgatta meg felperest a balesettel kapcsolatosan, majd 2016.március 3-án munkabaleseti jegyzőkönyvet vett fel. Felperes nem ismerte el, hogy a balesetet figyelmetlensége okozta volna. A jegyzőkönyvben foglaltak szerint felperes az emelővillákat a fémszerkezetű tároló alá tolta, ezt követően előre, majd hirtelen mozdulatot tett oldalirányba és egyidejűleg hátra, a saját lábfejére, azt hátrahajtva

húzta az emelőgépet és sérülést szenvedett. A baleseti jegyzőkönyv a baleset okaként a munkavállaló hirtelen megtett mozdulatát, figyelmetlenségét jelölte meg.

I.r. alperes felperes munkaviszonyát próbaidő alatt 2016. március 23-án megszüntette. Felperes a balesetet követően targoncavezetői munkakört egészségi állapota miatt ellátni nem tudta.

A felperesnek a munkabalesetre visszavezethetően százalékos értékben kifejezhető egészségkárosodása, munkaképesség csökkenése nem véleményezhető. Felperes a 2016. február 19.napján bekövetkezett balesetet követően néhány hétig mások segítségével, gondozására szorult, ez részleges jellegű gondozást jelentett a tisztálkodás, öltözködés, élelem készítés önállóan elvégezhető volt, a ház körüli takarításban segítségre szorult. Felperes mozgáskorlátozottsága, a mindennapi életben való elnehezülése háttérben természetes eredetű, sorsszerű megbetegedése áll.

Felperes kereseti kérelmében 3.448.578 forint általános kártérítés megfizetésére kérte kötelezni I-II.r. alpereseket egyetemlegesen a 2012.évi I.tv. (Mt.) 166.§./1/ bekezdésére, valamint 167.§./1/ bekezdését megjelölve jogalapként. Felperes kereseti kérelme indokaként előadta, hogy balesete azért következett be, mert a targonca nem volt teljes mértékben megbízható. Előadta, hogy munkavédelmi oktatásról jegyzőkönyvet betegállománya alatt 2016.március 23-án iratta vele alá a munkáltató alkalmazottja.

I.r. alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta annak jogalapját ésösszecszerűségét. I.r. alperes 2019.február 25.napján felszámolás alá került. A felszámoló jelzése szerint a felszámolás kezdetekor a felperes nem szerepelt a munkavállalók között bejelentett alkalmazottként. I.r. alperes volt képviselője a felszámoló megkeresése ellenére nem vette fel a felszámolóval a kapcsolatot, iratanyagot nem adott át részére.

II.r. alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta a felperes keresetének jogalapját, álláspontja szerint II.r. alperesnek nem volt és nem is lehetett ráhatása arra, hogy felperes a targoncát szabálytalanul használta, és azzal saját magának kárt okozott. II.r. alperesi álláspont szerint a baleset bekövetkeztének egyedüli oka az volt, hogy felperes a targoncát rendeltetésellenesen, a II.r. alperes által el nem tűrt módon használta.

Az elsőfokú bíróság felperes keresetét részben megalapozottnak találta, kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek sérelemdíj jogcímén 800.000 forintot. Ezt meghaladó keresetet elutasította.

A bíróság kötelezte a felperest, hogy fizessen meg I-II.r. alpereseknek személyenként 30.000 forintot, összesen 60.000 forintot áfával növelten.

A bíróság kötelezte az alpereseket, hogy fizessenek meg az állam javára, az adóhatóság felhívására személyenként 25.864 forintot, összesen 51.728 forint illetéket, valamint a Székesfehérvári Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására 43.215 forint, összesen 86.430 forint állam által előlegezett költséget.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a le nem rótt illeték és állam által előlegezett költség fennmaradó részét az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásánál a 2012.évi I.tv. (Mt.) 166.§-ban írtakra hivatkozott, az Mt.53.§-ában, valamint a 218.§./1/ bekezdésben foglaltakat alkalmazta. Megállapította, hogy a munkáltató objektív felelősséggel tartozik a munkavállalót munkaviszonnyal összefüggésben ért kárért. Önmagában a munkaviszony fennállta alapozza meg a munkáltató felelősségét. A felelősség alóli kimentésre az Mt.166.§./2/ bekezdés a/ vagy b/ pontjában írt feltételek teljesülése esetén van lehetőség.

A II.r. alperes hivatkozott arra, hogy a kárt kizárólag a felperes elháríthatatlan magatartása okozta, mivel az elméleti és gyakorlati munkavédelmi oktatás ellenére a targoncát rendeltetésellenes módon használta, a munkáltató nem volt abban a helyzetben, hogy a kárt elháríthassa.

Az elsőfokú bíróság utalt a Legfelsőbb Bíróság Munkaügyi Kollégiumának XXIX.sz. állásfoglalás c/ pontjában írtakra, melynek értelmében a munkáltató csak az esetben mentesül a felelősség alól, ha a kárt függetlenül attól, hogy a magatartás vétkes volt-e vagy sem, a munkavállaló maga okozta és azt a munkáltató nem háríthatta el. Amennyiben a kár bekövetkezése nem kizárólag a munkavállaló magatartására vezethető vissza, hanem abba olyan ok is közrehatott, amely a munkáltató ellenőrzési körébe esett, de a munkáltató részéről objektíve elhárítható volt, a munkáltató nem mentesülhet a felelősség alól.

A munkáltató oldaláról az elháríthatóság körébe tartozik, hogy a balesetek elleni védekezés egyik jelentős munkáltatói eszköze a technológiai utasítások, a munkavédelmi szabályok megtartása. Ezek betartását csak abban az esetben lehet számonkérni a munkavállalón, ha a munkáltató kellően kioktatja a munkavállalóit és intézkedéseket tesz azok megtartása érdekében. A munkáltató nem hivatkozhat elháríthatatlanságra, ha ennek a kötelezettségének nem tesz eleget.

Az elsőfokú bíróság a fenti jogszabályhelyi rendelkezések tükrében a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként rögzítette, hogy a II.r. alperes a felperest anélkül állította munkába, hogy azt megelőzően elméleti és gyakorlati munkavédelmi oktatásban részesítette volna. Ebben a körben az elsőfokú bíróság értékelte raktárvezető-n raktárvezető tanúnyilatkozatát, tanú1-n, tanú2 és emelőgép kezelő tanúk nyilatkozatait, valamint az alperes által csatolt okirati bizonyítékokat a munkavédelmi oktatás megtörténtének alátámasztása körében.

Az elsőfokú bíróság a targonca műszaki állapotára vonatkozóan, illetőleg annak ellenőrzésének megtörténtét vizsgálva szakértő tanú nyilatkozatát, és az iratokhoz csatolt 8/A/7., 8/A/8.sorszámú jegyzőkönyveket vette figyelembe, megállapította, hogy a 2016.február 3-án készült jegyzőkönyv a ClarkCPS15P.típusú és 38783/2014.gyártási számú targoncát vizsgálta. A teherbírási adatokat kézzel javították, az XXX-002.XXáXXX kisatírozták, kézzel javították. A 2016.március 18-án készült vizsgálati jegyzőkönyv más típusú és gyári számú targonca vizsgálatára vonatkozott.

Az elsőfokú bíróság a felperes perbeli balesetét okozó targonca üzemképességének igazolására a hivatkozott emelőgépnapló bejegyzéseit szintén nem találta meggyőzőnek, mivel úgy tűnik, mintha a középső bejegyzést utólag írták, szorították volna be.

Az elsőfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy alperes kétséget kizáróan nem igazolta, hogy felperes által használt targonca megfelelt a biztonságos munkavégzés feltételeinek.

A felperes munkavédelmi oktatásával kapcsolatos bizonyítékokat oly módon értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a 2016.február 18-i munkába állást megelőző dátummal nem készült

munkavédelmi oktatás megtörténtét igazoló, a dolgozók aláírásával ellátott jegyzőkönyv. Alperes nem bizonyította kétséget kizáróan, hogy a balesetet megelőzően megfelelő, a felperes által végzett munkafolyamatra kiterjedő munkavédelmi oktatást tartott volna. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a II.r. alperes nem tett eleget az 1993.évi XCIII.tv.(Mvt.) 54.§./1/ bekezdésének, nem biztosította a munkavégzés biztonságos feltételeit. Mindebből következően a felperes elháríthatatlan magatartására, a kártérítési felelősség alóli mentesülésre eredménnyel nem hivatkozhatott a II.r. alperes. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy felperes balesetével összefüggő károsodásért az alperesi munkáltató teljes mértékben felelősséggel tartozik.

Az elsőfokú bíróság felperes indítványára igazságügyi orvosszakértői véleményt szerzett be, melyet aggálytalan szakértői véleményként fogadott el ítélezése alapjául, megállapította, hogy felperesnél a perbeli balesettel okozati összefüggésben néhány hetes, legfeljebb 1-2 hónapos átmeneti elnehezülés volt megállapítható a mindennapi élet terén, a maradandó fogyatékosága, az össz-szervezeti egészségkárosodása háttérében saját sorsú megbetegedése áll felperesnek.

Az elsőfokú bíróság a 2013.évi V.tv. (Ptk.) 2:52.§./1/ bekezdésében írtakra utalva a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése mellett a felperest ért sérelem kompenzálására 800.000 forintot talált arányosnak.

Az alperesek az Mt.53.§-a alapján egyetemleges felelősséggel tartoznak a felperest ért károkért.

Az elsőfokú bíróság az 1952.évi III.tv. (rPp.) 81.§-ában írtak alkalmazásával rendelkezett a perköltség viselésről.

Az ítélettel szemben II.r. alperes törvényes határidőn belül fellebbezést terjesztett elő, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, felperes kereseti kérelmének elutasítását, és felperest a felmerült perköltségben marasztalását.

A II.r. alperesi álláspont szerint az elsőfokú bíróság döntése megalapozatlan és iratellenes, miszerint a II.r. alperes nem igazolta, hogy felperest a munkába állását megelőzően munkavédelmi oktatásban részesítette, illetve az, hogy a felperes által használt targonca ne felelt volna meg a biztonságos munkavégzés követelményeinek. II.r. alperes rámutatott arra, hogy felperest a munkába állását megelőzően általános munkavédelmi oktatásban részesítette, a felperes munkakörét érintő gyakorlati oktatást tartott, amelyre a felperes munkába lépését megelőzően került sor. Az A/1.sorszám alatt csatolt általános munkavédelmi oktatási tematika és az A/2.sorszám alatti személyi nyilvántartási naplóval tudja ezt igazolni.

2016.március 23-án soron kívüli, rendkívüli oktatást tartott felperes részére, ennek oka az volt, hogy munkahelyi baleset bekövetkezését követően vált szükségessé az oktatás.

A perbeli targonca üzemképességét és a biztonságos munkavégzésre való alkalmasságát a II.r. alperes rendszeresen ellenőrizte, az ellenőrzések eredményét dokumentálta. A/4.sorszám alatt csatolta az emelőgépnaplót, és a targonca 2016.február 18-i ellenőrzése is igazolta, hogy üzemképes és biztonságos állapotú volt.

A II.r. alperes a baleset bekövetkezését követően elrendelte a perbeli targonca soron kívüli felülvizsgálatát fővizsgálati eljárás keretében. Szakértő munkabiztonsági és emelőgép szakértő, tűzvédelmi szaktanácsadó megállapította, hogy a targonca műszaki állapota és a baleset között okozati összefüggés nincs, a vizsgált gép a vizsgálati jegyzőkönyv alapján

egészséget nem veszélyeztet és biztonságos munkavégzés feltételeinek megfelelt. A/7 és A/8.sorszám alatt csatolta a jegyzőkönyveket.

Sérrelmezi, hogy a bíróság szakértő-t alperes munkavédelmi megbízottjaként értékelte. Szakértő alperestől teljesen független munkabiztonsági és emelőgép szakértő, semmilyen munkavédelmi tárgyú megbízást nem lát el a II.r. alperesnél.

II.r. alperes mindent megtett a felperes biztonságos munkavégzés és a balesetek elkerülése érdekében, elméleti és gyakorlati oktatást tartott, a munkavégzést úgy szervezte meg, hogy egy targoncát jól ismerő munkavállaló felperessel közösen végezzen munkát, a targoncát megfelelő, üzemképes és biztonságos munkavégzésnek megfelelő állapotban tartotta, a targoncát független szakértői vizsgálatnak vetette alá, és felperes részére védőfelszerelést biztosított.

Alperesnek a fentiekén túl nincs és nem is lehet ráhatása arra, ha egy munkavállaló munkavégzése során a rábízott eszközt szabálytalanul használja, és azzal saját magának kárt okoz.

A II.r. alperes kártérítési felelősségét megállapító ítéleti rendelkezést megalapozatlannak és jogszabálysértőnek tartja. II.r. alperes álláspontja szerint felperest ért baleset bekövetkezésének egyedüli oka felperes elháríthatatlan magatartása, a targonca szabálytalan, rendeltetésellenes használata volt, melyet II.r. alperes nem tűrt el, de ennek megakadályozása II.r. alperestől nem volt elvárható, mindez nem esik II.r. alperes ellenőrzési körébe.

A II.r. alperes felperes munkaviszonyának fennállása alatt valamennyi, tőle elvárható intézkedést megtett a biztonságos munkavégzés érdekében.

II.r. alperes álláspontja szerint az Mt.166.§./2/ bekezdés b/ pontja alapján a kártérítési felelősség alól mentesül. Hivatkozni kívánt az Mt.167.§./2/ bekezdésére, melynek értelmében nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amelyet a munkavállaló vétkes magatartása idézett elő, ebben az esetben a károkozó és a károsult között kármegosztásnak van helye. II.r. alperes álláspontja szerint a baleset kizárólagos és elháríthatatlan kiváltó oka az volt, hogy felperes a rábízott eszközt a biztonságos munkavégzésre vonatkozó szabályok megszegésével, alperes által el nem tűrt módon használta, felperes és alperes között kármegosztásnak sem lehet helye. Mindezek alapján kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és felperes keresetének elutasítását. Fellebbezésében hivatkozott arra, hogy az 1990.évi XCIII.tv. (Itv.) 46.§./1/ bekezdése alapján 64.000 forint összegű illetéket lerótt.

A fellebbezési eljárás során felperes, illetőleg I.r. alperes érdemi nyilatkozatot nem terjesztettek elő.

II.r. alperes fellebbezése nem megalapozott.

A másodfokú bíróság 2.sorszámú végzésében a 74./2020. /III.31./Korm. rendelet 29.§./1/ bekezdésében foglaltakra utalva, az 1952.évi III.tv. (rPp.) 256.§./1/ bekezdés f/pontjának alkalmazásával az ügyet tárgyaláson kívül kívánta elbírálni. A 2.sorszámú végzés kézbesítését követően egyik fél sem kérte tárgyalás tartását, felek részéről a tárgyalás megtartására vonatkozó közös kérelem nem érkezett. A másodfokú bíróság minderre figyelemmel a 2020.évi LVIII.tv. 143.§-ára hivatkozással az ügyet tárgyaláson kívül bírálta el.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárás során az rPp.252.§./3./ bekezdésében írtakra utalva a II.r. alperes fellebbezését a fellebbezés korlátai között vizsgálta felül.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság szükséges mértékben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást megfelelően feltárta, és az anyagi jogszabályok értelmezésével, a bizonyítékok értékelésével egyetértett. A másodfokú bíróság eljárási szabálysértést nem észlelt, ilyenre a II.r. alperes fellebbezésében sem hivatkozott.

A másodfokú bíróság érdemben vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét a II.r. alperesi fellebbezésben foglaltakra figyelemmel, abban a körben értékelte az elsőfokú eljárás során beszerzett bizonyítékokat, melyeket II.r. alperes fellebbezése érintett, különösen a felperes részére a II.r. alperes által teljesített munkavédelmi oktatás megtörténte körében, illetőleg a perbeli balesetet okozó targonca üzemképes és biztonságos munkavégzésnek megfelelő állapotának igazolására vonatkozóan.

A másodfokú bíróság nyomatékosan utal arra, hogy az rPp .206.§./1/ és /2/ bekezdésében írtak alapján az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében meghozott döntését, a bizonyítékok értékelését, mérlegelését kizárólag abban az esetben bírálhatja felül, ha az iratellenesnek minősül, vagy a rendelkezésre álló bizonyítékokat összességében kirívóan okszerűtlenül értékelte.

Jelen esetben a felperes vonatkozásában a munkába állást megelőző, 2016. február 18-ai munkavédelmi oktatás megvalósulása körében a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat, valamint a tanúk nyilatkozatait kellett figyelembe venni. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, a bizonyítékok értékelését nem találta iratellenesnek, és a bizonyítékok egybevetése mellett azok értékelése okszerű volt.

Vizsgálni kellett, hogy a perbeli balesetet okozó targonca 2016.február 19-i állapota az üzemképes és a biztonságos munkavégzés követelményeinek megfelelt-e. Az erre vonatkozó bizonyítékokat ugyancsak helytállóan, okszerűen értékelte az elsőfokú bíróság.

Az elsőfokú bíróság eljárása során a 9.sorszámú jegyzőkönyvben részletes tájékoztatást adott felek részére, így az alperes részére is a rá háruló bizonyítási kötelezettség körében, amely megfelelően kielégítette az rPp.3.§./3/ bekezdésében írt tájékoztatási kötelezettséget.

A II.r. alperes 8.sorszámú kereseti ellenkérelméhez csatolta okirati bizonyítékait, és az elsőfokú eljárás során kihallgatott tanúk nyilatkozatait kérte figyelembe venni, így emelőgép kezelő, raktárvezető-n és szakértő tanúk nyilatkozatait.

Az elsőfokú bíróság okszerűen és tartalmuknak megfelelően értékelte az okirati bizonyítékokat, megfelelő részletességgel utalt azok javított tartalmára, ellentmondásosságára, valamint a tanúnyilatkozatok és az okirati bizonyítékok összevetése mellett az ellentmondásokat megfelelően értékelte, és figyelembe vette tanú2, valamint tanú1-n tanúk nyilatkozatait is.

Az elsőfokú bíróság az rPp. 221.§./1/ bekezdésében írt indokolási kötelezettségnek kellő részletességgel eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése kellően részletes és megalapozott volt.

Helyesen jutott arra a megállapításra az elsőfokú bíróság, hogy a II.r. alperes kétséget kizáróan nem tudta igazolni, hogy 2016.február 18-ai felperesi munkába állást megelőzően a felperes részére megfelelő munkavédelmi oktatást adott volna, ennek hiányában helyesen állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy az Mvt.54.§./1/ bekezdésében írt kötelezettségét nem teljesítette II.r. alperes.

Azzal is egyetértett a másodfokú bíróság, hogy II.r. alperes kétséget kizáróan nem igazolta, hogy a felperes által használt, és a perbeli balesetet okozó targonca megfelelt volna a biztonságos munkavégzés feltételeinek, mivel az emelőgépnapló tartalma javított volt, utólagos bejegyzést tartalmazott, valamint a 2016.február 3-ai jegyzőkönyv is javítást tartalmazott, illetőleg ez a jegyzőkönyv kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy nem a perbeli balesetet okozó targoncára vonatkozott. A 2016.február 3-án készült jegyzőkönyv és a 2016.március 18-án készült vizsgálati jegyzőkönyv nem ugyanarra a targoncára vonatkozott, két eltérő gyártási számú targonca vizsgálatát igazolta.

Az elsőfokú bíróság az ítéletben hivatkozott anyagi jogszabályokat, az Mt.166.§./2/ bekezdésében, valamint a 167.§./2/ bekezdésében írtakat is helyesen értelmezte és alkalmazta. A II.r. alperes objektív munkáltatói kártérítési felelősség alóli mentesülését nem tudta igazolni és bizonyítani, továbbá azt sem, hogy a felperes elháríthatatlan magatartása okozta volna a balesetet. II.r. alperes nem bizonyította, hogy felperes munkavédelmi szabályszegést vagy mulasztást követett volna el, és azt sem, hogy közrehatott volna a perbeli balesetben. Ezt a másodfokú bíróság sem tudta megállapítani a rendelkezésre álló bizonyítékok figyelembe vétele mellett.

A fentiekben részletezettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokaira hivatkozással hagyta helyben az rPp. 253.§./2/ bekezdésére utalva. Az elsőfokú bíróság az Mt.166.§./2/ bekezdésében írtakat, 167.§./2/ bekezdésében, az Mvt.54.§./1/ bekezdésében rögzítetteket helyesen értelmezte és alkalmazta, anyagi jogszabálysértést nem tudott megállapítani a másodfokú bíróság.

A II.r. alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, az rPp.78.§. értelmében a fellebbezési eljárással kapcsolatosan felmerült költségeket maga tartozik viselni. II.r. alperes az Itv.46.§./1/ bekezdésében írtaknak megfelelően 64.000 forint fellebbezési illetéket lerótt.

Felperes, illetőleg I.r. alperes érdemi nyilatkozatot a fellebbezési eljárás során nem terjesztett elő, az ő vonatkozásukban perköltség nem merült fel, ilyenről a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

Győr, 2020.június 30.

Dr.Bartus Erika sk.
a tanács elnöke
előadó bíró

Dr.Mózsa Gábor sk.
bíró

Dr.Molnár Andrea sk.
bíró